

ger op til, samtidig foreligger en bilateral aftale med afgiverlandene og adoptionsmyndighederne i Danmark om adoption.

Det, vi ønsker her, og det synes jeg faktisk er meget væsentligt, er at skabe lighed for loven. Så det er egnethedsvurderingen, der er afgørende for, om man kan bruges som adoptivforældre, og at udgangspunktet hele vejen igennem er barnets tarv.

Vi ved, at man i Storbritannien og Sverige har taget det her skridt, og vi ved også, som vi allerede har været lidt inde på i debatten, at de i Sverige forud for deres beslutning har fået foretaget en ret omfattende undersøgelse via det svenske justitsministerium. Jeg skal være den første til at beklage, at der ikke er foretaget lignende undersøgelser herhjemme. Vi ville finde det ganske godt, om vi undervejs i udvalgsarbejdet kunne blive enige om, at man satte nogle undersøgelser i gang, for myter kan vi ikke bruge, og slet ikke i en sag som den her type.

Men rimeligt er det vel at tillade os at drage klare paralleller i forhold til det, svenskerne er kommet frem til, og som sender den meget klare hilsen til os, der hedder, at det her ikke på nogen måde tilsidesætter hensynet til barnets tarv. Derfor finder vi det også forsvarligt også herhjemme at tage det her lille skridt.

Jeg vil godt sige, at jeg egentlig er lidt bekymret, som justitsministeren udtrykte det, for det kan meget vel være, at man i kraft af holdninger, som der her blev givet udtryk for, faktisk kommer til at bære ved til et bål af fordomme. Jeg synes, det ville være lidt flot, hvis vi herindefra tværtimod kunne være med til at få slukket det bål, få fordommene fjernet, sådan at vi også kunne skabe den her grad af lighed for loven.

Det andet forslag om at acceptere stedbarns-adoption fra barnets fødsel er vi også selv sagt enige i ud fra et ønske om at sikre et barn en bedst mulig tilværelse fra starten af livet. Den usikkerhed, der er i dag, hvor et barn først efter 3 måneder fra fødselstidspunktet kan adopteres, synes vi ikke er god nok. Hvis barnets biologiske moder afgår ved døden i forbindelse med fødslen eller inden for de første 3 måneder, så har vi klart en oplevelse af, at her har vi ikke tilgodeset barnets tarv.

Det betyder også med forslaget her, at barnet ved en adoption får samme retsforhold som mellem forældre og deres ægte børn. Men samtidig betyder forslaget, at den biologiske mor opretholder sin mulighed for at bekræfte adoptionen, samt hvis en eventuel faderskabssag er an-

lagt, at den kan respekteres, ligesom 6-måneders-grænsen respekteres i forhold til, at en mand har mulighed for at kunne fremsætte anmodning om at få et faderskab prøvet.

Jeg kan forstå, at justitsministeren har valgt ikke at sætte sig ned og kigge uvildigt på forslaget, fordi det er væsentligt ændret fra sidste gang, men har valgt her at finde håret i suppen i stedet for at spørge, hvordan vi konstruktivt kan finde nogle fælles løsninger. Jeg håber faktisk, at ministeren trods den negative holdning her i dag vil medvirke positivt under udvalgsarbejdet til at beskrive, hvordan de her forskellige problemstillinger kan løses.

Og fair nok, hvis det viser sig, ministeren siger, at der er noget af det, vi burde løse på en anden måde, så er vi også åbne over for det. Men jeg tror, det er væsentligt at slå fast også med hensyn til den misforståelse, som fru Inge Dahl-Sørensen kom med, at hvis man kigger på børneloven i dag, sådan som den en gang er vedtaget, så er der en 3-måneders-frist fra barnets fødsel til bortadoption. Det vil sige, at når barnet er 3 måneder, må det i dag godt bortadopteres, så der har man alligevel sagt, at man laver en dobbeltordning, som betyder, at inden for de første 6 måneder må en mand godt få prøvet en faderskabssag, hvis han mener, at det er realistisk. Det betyder altså, at man har en dobbelt mulighed i de sidste 3 måneder.

Kl. 16.15

Det, vi lægger op til her, er faktisk på samme måde at sige, at hvis der kommer en mand og siger, at han godt vil have prøvet en faderskabssag inden for de første 6 måneder, så fastholder vi børnelovens regler, som de er i dag. Det er fuldstændig som i børneloven i dag. Hvis der opstår en sådan situation, må man ud fra vurderingen af barnets tarv tage stilling til, hvad der så skal ske, hvis der måtte komme en sådan biologisk far. Det er sådan, som regelsættet er i dag. Det vil sige, at det vil være nøjagtigt det samme, der skal bruges som udgangspunkt for et kommende regelsæt, som foreslået her.

Det andet, der ligger i det her, er, at vi med forslaget her siger: Hvorfor skal et barn i de første 3 måneder ikke have muligheden for at blive adopteret gennem en stedbarns-adoption, så det registrerede par begge har muligheden for at gå ind og tage vare på barnet? Vi ændrer intet i forhold til de rettigheder, der ligger i børneloven i dag.

Lad os diskutere det lidt mere, men jeg synes, det var godt lige at få sat det på plads, for der